

Όταν οι γονείς δείχνουν «αδυναμία» στο ένα παιδί

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι γονείς αγαπούν όλα τους τα παιδιά το ίδιο. Ωστόσο, αυτό δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχουν διαφορές στον τρόπο που τα αντιμετωπίζουν.

Δείτε πώς οι «αδυναμίες» που δείχνουν οι γονείς σε κάποιο από τα παιδιά τους, επηρεάζουν όχι μόνο το παιδί αλλά και όλη την οικογένεια.

Σε μελέτη που πραγματοποίησε το περιοδικό Child Development, οι ερευνητές με επικεφαλής την Τζένιφερ Τζένκινς, επισημαίνουν τις συνέπειες που έχει η «**ευνοιοκρατία**», όπως αποκαλείται, όχι μόνο στο παιδί που δέχεται ευνοϊκή μεταχείριση αλλά και στη συμπεριφορά και πνευματική υγεία όλων των μελών της οικογένειας.

Όταν οι γονείς ενθαρρύνουν ένα παιδί και παράλληλα στέλνουν αρνητικά μηνύματα σε ένα άλλο, δεν αποτελεί έκπληξη ότι το αδικημένο παιδί ενδέχεται να **αναπτύξει περισσότερα προβλήματα συμπεριφοράς και να έχει μια πιο δύσκολη σχέση με τους γονείς του.**

Η Τζένκινς και οι συνάδελφοί της, ωστόσο, εστίασαν στο πώς και κατά πόσο με μια

τέτοια συμπεριφορά επηρεάζει όλα τα αδέρφια της οικογένειας και στην κατανόηση των παραγόντων που θα μπορούσαν να κάνουν πιθανή την ευνοιοκρατία.

Η μελέτη εστίασε σε περίπου 400 καναδικές οικογένειες, κάθε μία από τις οποίες είχε έως τέσσερα παιδιά. Οι ερευνητές ρώτησαν τις μητέρες σχετικά με τις θετικές και αρνητικές συμπεριφορές των παιδιών τους και επισκέφτηκαν τα σπίτια ορισμένων οικογενειών για να παρατηρήσουν τις αντιδράσεις των μελών της οικογένειας: πώς για παράδειγμα έπαιζαν τα παιδιά χωρίς παιχνίδια και πώς οι μητέρες έλεγαν μια ιστορία στα παιδιά τους. Μελέτησαν επίσης τα προβλήματα επιθετικότητας, προσοχής και τα συναισθηματικής κατάστασης του μικρότερου παιδιού της οικογένειας.

Σίγουρα, τα παιδιά που δέχονταν άδικη μεταχείριση εμφάνισαν περισσότερα προβλήματα προσοχής και συναισθηματικής ικανοποίησης από τα ευνοημένα αδέρφια τους. Ωστόσο το πρόβλημα δεν έμεινε εκεί. Όλα τα παιδιά εμφάνισαν περισσότερα προβλήματα από τη στιγμή που άρχισαν οι «αδυναμίες», σύμφωνα με την τετραετή έρευνα.

«Θα φανταζόμασταν, με βάση τις προηγούμενες έρευνες, ότι μόνο το αδικημένο παιδί θα είχε προβλήματα αλλά δεν συνέβη κάτι τέτοιο», επισημαίνει η Τζένκινς. «Κάποιες φορές οι μητέρες αντιμετωπίζουν με ίσο τρόπο τα παιδιά τους και άλλες φορές πολύ διαφορετικά. Το να αντιμετωπίζουν τα παιδιά τους διαφορετικά, δημιουργεί πρόβλημα στην ψυχική υγεία όλων των παιδιών της οικογένειας».

Γιατί οι γονείς έχουν «αδυναμίες»

Δεδομένου ότι οι γονείς σπάνια έχουν ως σκοπό τους τη διαφορετική αντιμετώπιση του κάθε παιδιού, οι επιστήμονες αποφάσισαν να προχωρήσουν την έρευνά τους ένα βήμα παραπέρα και να μελετήσουν ποιοι παράγοντες ωθούν τους γονείς σε τέτοιου είδους συμπεριφορές.

Ανακάλυψαν ότι οι προσωπικές εμπειρίες των μαμάδων και τα άγχη τους λόγω οικονομικών προβλημάτων αποτελούν τους κύριες αιτίες τέτοιων συμπεριφορών. Έτσι, συγκέντρωσαν πληροφορίες για την εκπαίδευση, την ψυχολογική κατάσταση και τα ιστορικά σεξουαλικής ή σωματικής βίας των μαμάδων. Έλαβαν επίσης υπόψιν το αν η μητέρα μεγαλώνει μόνη της τα παιδιά και την ασφάλεια του οικιακού περιβάλλοντος.

Οι μητέρες που είχαν μεγαλώσει, οι ίδιες, σε ασταθές οικογενειακό περιβάλλον είχαν μεγαλύτερες πιθανότητες να συμπεριφέρονται διαφορετικά στο κάθε τους

παιδί από ό,τι οι μητέρες με καλή ανατροφή. Σε γενικές γραμμές, όσο περισσότερα προβλήματα έχει να αντιμετωπίσει μια μητέρα (όπως κατάθλιψη ή να πρέπει να μεγαλώσει μόνη της τα παιδιά) τόσο πιο δύσκολο της είναι να αντιμετωπίσει με ίδιο τρόπο τα παιδιά της.

Σύμφωνα με την Τζένκινς, η εξήγηση είναι απλή: Μια μητέρα που έχει περισσότερα άγχη, έχει μικρότερη υπομονή με το παιδί που αντιμετωπίζει τα περισσότερα προβλήματα. Το αποτέλεσμα, όμως είναι συνολικό. Όλα της τα παιδιά θα εμφανίσουν προβλήματα συμπεριφοράς, καθώς τα παιδιά τείνουν να εσωτερικεύουν τις αντιδράσεις των γονέων τους.

Γιατί επηρεάζεται όλη η οικογένεια

Τα παιδιά που αντιλαμβάνονται τη διαφορετική μεταχείριση ως άδικη, ακόμη και αν αντιμετωπίζονται πιο θετικά από τα άλλα παιδιά, μπορεί επίσης να αναπτύξουν προβλήματα προσοχής και συναισθηματικής ανασφάλειας όσο μεγαλώνουν, καθώς είναι ο τρόπος τους για να δείξουν τη συμπαράστασή τους στα αδέρφια τους ή τη διαμαρτυρία τους για τη γενικότερη ευνοιοκρατία.

«Κάνει τα παιδιά να αισθάνονται άβολα ή τους δίνει την αίσθηση της αδικίας», λέει η Τζένκινς. «Σε άλλες μελέτες, δείξαμε ότι το ποσοστό της ευνοιοκρατίας, συνδέεται με τη σχέση που έχουν μεταξύ τους τα αδέρφια. Έτσι όταν ένα παιδί δέχεται διαφορετική αντιμετώπιση από τους γονείς του (είτε θετικότερη είτε αρνητικότερη) τότε τείνει να μην έχει τόσο καλές σχέσεις με τα αδέρφια του, κάτι που έχει επιπτώσεις στη γενικότερη δυναμική της οικογένειας».

Το κοινωνικό μήνυμα

Το γεγονός ότι παράγοντες όπως η οικονομική κατάσταση, μπορούν να επηρεάσουν τόσο πολύ μια οικογένεια, είναι κάτι που θα πρέπει να προβληματίσει την κοινωνία, εν γένει.

«Πρέπει να αρχίσουμε να υποστηρίζουμε τους γονείς που είναι κοινωνικά αδικημένοι, ώστε να μην ανησυχούν για τα παιδιά τους όλη την ώρα», επεσήμανε η Τζένκινς. «Τέτοιου είδους ζητήματα προκαλούν προβλήματα στον τρόπο με τον οποίο ανατρέφουν οι γονείς τα παιδιά τους», κατέληξε.

Η αντιμετώπιση

Ακόμα και στις πιο ακραίες περιπτώσεις, η καλή επικοινωνία μπορεί να μειώσει τις αρνητικές συνέπειες. Οι γονείς θα πρέπει να ακούνε τα παιδιά τους όταν επικοινωνούν μαζί τους. Πολλά παιδιά χρειάζονται περισσότερη φροντίδα και

προσοχή και οι γονείς, από τη μεριά τους, θα πρέπει να εξηγούν στα παιδιά γιατί προσεγγίζουν διαφορετικά το ένα παιδί από το άλλο, ώστε να μην δημιουργούνται λανθασμένες εντυπώσεις.

Τα παιδιά δεν ενδιαφέρονται για το αν οι γονείς συμπεριφέρονται διαφορετικά στο κάθε παιδί. Ενδιαφέρονται όταν οι γονείς συμπεριφέρονται άδιστα σε κάποιο παιδί. Και συνήθως αυτό συμβαίνει χωρίς να δοθεί καμία εξήγηση στα παιδιά.

Πηγή: govastileto.gr